न्नास्ति पापतरं कर्म। उक्तं च।

भूमिक्षये राजविनाश एव भृत्यस्य वा बुद्धिमतो विनाशे।
न युक्तमुक्तं ह्यनयोः समत्वं नष्टायि भूमिः सुलभा न भृत्याः ॥४६८॥

अपरं मयैष शष्पभुक्साचिव्यं प्रापितः। पश्चात् स्वयमेव कृतः। एतच्च
५ पापतरं कर्म कृतं। उक्तं च।

इतः सदैत्यप्राप्तश्रीर्नित एवार्हति क्षयं।
विषवृक्षो ऽपि संवृद्धः स्वयं छेत्तुमसाम्प्रतं ॥४६९॥

तथा मया सभामध्ये सो ऽयं सदैव शंसितः। तत् किं कथयिष्यामि परेषां गुरुसन्मानपूजितमित्राणामग्रे। उक्तं च।

१० उक्तो भवति यः पूर्वं गुणवानिति संसदि।
न तस्य दोषो कर्तव्यः प्रतिज्ञाभङ्गभीरुणा ॥४७०॥

एवं विलपन्तं दमनकः समुपेत्य सहर्षमिदमाह। देव कातरतमस्तवैष न्यायः। यच्छष्पभुजं द्रोहकारिणं हत्वेत्थं शोचसि। तन्नैतदुपपन्नं भूभुजां। उक्तं च यतः।

१५ पिता वा यदि वा भ्राता पुत्रो भार्याथवा सुहृत्।
प्राणद्रोहं यदा गच्छेद्धन्तव्यो नास्ति पातकं ॥४७१॥

तथा च।

राजा घृणी ब्राह्मणः सर्वभक्षी स्त्री चात्रपा दुष्टमतिः सहायः।
प्रेष्यः प्रतीपो ऽधिकृतः प्रमादी त्याज्या अमी यश्च कृतं न वेत्ति॥

२० अपि च।

सत्यानृता च परुषा प्रियवादिनी च हिंस्रा दयालुरपि चार्थपरा वदान्या।
भूरिव्यया प्रचुरवित्तसमागमा च वेश्याङ्गनेव नृपनीतिरनेकरूपा॥

अपि च। अकृतोपद्रवः कश्चिन्महानपि न पूज्यते।
पूजयन्ति नरा नागान्नं तार्क्ष्यं नागघातिनं ॥४७४॥

२५ तथा च। अशोच्यानन्वशोचस्त्वं प्रज्ञावादांश्च भाषसे।